Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 140

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Anadolu Yakası

İşçi-Emekçi Bülteni

Fiyatı 250 000

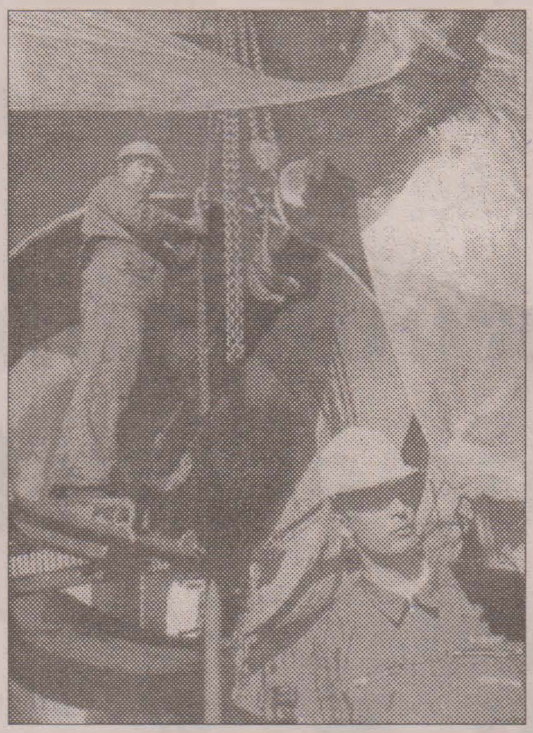
Dünyada her gün 5 bin işçi yaşamını kaybediyor...

Her bir dakikada 3 işçi ölüyor...

Ölümleri durdurmak senin elinde!

Tersanelerde cinayetler bitmiyor!

Kurulduğundan bu yana aralıksız "iş kazaları"nın yaşandığı, cehennemi andıran tersaneler, her hafta yeni bir işçinin kanıyla sulanmakta. Bu korkunç ve insan hayatının ucuz sayıldığı kazanın sonuncusu 23 Ağustos günü D. Ali Torlak adındaki tersanede yaşandı. Üstelik son bir ay içinde Torlak tersanede yaşanan ikinci ölümlü "kaza" oluyordu bu. Büyük bir çoğunluğumuz zaten tanık oluyoruz bunlara. Ya da yarın tanık olacaktır.

Günübirlik yaşanan bu kazalar yıllardır öyle kanıksanmış ki, sıradan bir olay olarak karşılıyoruz artık. Ama içimizden de o korkuyu bir türlü atamıyoruz. Acaba yine bir yerlerde kaza olacak mı, birileri ölecek mi? Ya da bugün başımıza bir kaza-bela gelecek mi? Peki ama bunca sakatlık, bunca ölüm kanıksanacak, alışılacak bir şey mi gerçekten? Oysa hepimiz bir şeylerin ters gittiğini biliyoruz. Biliyoruz ki, bu terslik tersane patronlarının doymak bilmeyen kâr hırsıdır. İnsan hayatına üç-beş kuruş değer biçen GİSAŞ ve GİSBİR'de hak-hukuku hiçe sayan, keyfine göre kurallar koyan ve can güvenliğine aldırmayan işçi düşmanı zihniyet bu.

İşçi arkadaşlar!

Kazalar neden oluyor? Bu kazalar önlenemez mi? Kazaların gerçek sorumlusu kim ya da kimler? Asalak patronların dediği gibi mi acaba? Kazaların sorumlusu işçiler mi?! Asalak patronlara göre suç hep biz işçilerde! Peki suçlu kim? Biz miyiz, yoksa patronlar mı?

Elbette ki suçlu patronlardır! Çıplak kablolarla dolu yerlerde günlük ayakkabıyla geziyoruz, niye? Kavga dövüş eldiven, maske vb. malzemeleri ancak alabiliyoruz. Çünkü patronlar üzerlerine düşen sorumluluğu yerine getirmiyorlar. Bizler için hayati önem taşıyan şeyler, onlar için gereksiz masraf sayılıyor da ondan. Bakımı yapılmayan iş makinalarıyla çalışıyoruz.

Sonuç: Ölüm hep bize düşüyor!

Sonucu Torlak Tersanesi'ne gidin ve görün. Yaşamını bu cinayetle kaybeden arkadaşımız iş makinasının bakımsızlığından dolayı bugün hayatta değil. Kopan bir vinç ve bir ölü. Sigortasız ve uzun saatlerce çalışmak ise işin başka bir boyutu.

İşçi arkadaşlar; kaza denilen cinayetler daha nereye kadar sürecek? Daha ne kadar ölülerimizin ardından bakacağız? Bu son cinayet hepimiz için iyi bir ders değil mi?

Ölümleri durdurmak, kazaları en aza indirmek elimizde. Sorunlarımızı çözmek için omuz omuza verelim, birbirimize sahip çıkalım. Bakın yanı başımızdaki Pendik Tersanesi'nde 700 günden fazla bir süredir iş kazası olmuyor. Aradaki fark işte bu. Çünkü oradaki işçi kardeşlerimiz duyarlı ve birlikteliklerini sağlamca oluşturmuşlar.

Evet sorunlarımızı birlik olarak çözebiliriz. Sağlıklı ve güvenli bir ortamda çalışmak hakkımızdır. Bunu asalak patronlardan isteyelim.

Haklarımız için mücadele edelim!

İnsanız, insanca yaşamak ve çalışmak istiyoruz!

Tersanelerde cinayetlere son!

Tersane işçisi

"Sıra sende öne çık!"

Tersanelerde gün geçmiyor ki bir iş cinayeti haberi gelmesin. Ölümle sonuçlanmayan iş kazaları biz işçilerin gündemine ise neredeyse hiç girmez oldu. 23 Ağustos günü yine bir iş cinayeti yaşandı. Torlak Tersanesi'nde kule vincinin bomunun kırılması sonucunda vinç operatörü Süleyman Birinci feci şekilde can verdi. Bu iş cinayetine tanıklık eden bir işçi ile konuştuk...

- Cinayete nasıl tanık oldunuz anlatır mısınız?

Saat 11:00 civarında lavabodan dönüyordum, vincin altından geçerek çalışacağım yere doğru gitmekteydim. Bir anda vinç operatörünün "kaçın!" diye bağırmasını duydum, o anda kendimi yere attığımı hatırlıyorum. Sonrasında kulakları sağır edecek bir gürültü ile sersemlediğimi söylemeliyim. Önce tank patlaması olabileceğini düşündüm. Kalkınca olayın kule vinçten dolayı olduğunu gördüm. Kule vincin kolu kırılmıştı. Birçok işçinin çalıştığı güverteye düşmüş durumdaydı. Bu sırada güvenlikçiler kaza alanına şerit çekmeye başladılar. Biz 10 kadar işçi ile operatörün olduğu yöne doğru gittik. Yanına vardığımızda dehşet içinde kaldığını söylemeliyim. Operatörün boynu nerdeyse kopma noktasına gelmişti. Bir demir parçası da boynuna saplanmıştı. Bacakları ise birçok yerden patlamış parça parça etler dışarı çıkmıştı. Ben bu zamana kadar çok sayıda iş kazası görmeme rağmen bu tablo beni dehşete düşürmüştü. İşçiler el birliği ile onu sedyeye koydu. Ambulans gelmişti ama operatör zaten ölmüş vaziyetteydi.

- Kazanın, (cinayetin) nedeni olarak ne düşünüyorsunuz?

Sizin de belirttiğiniz gibi bu bir kaza değil, cinayettir. Kule vincin kolunun kopması görülmüş bir kaza değildir. Bunun sebebi çok açıktır, daha fazla kâr hırsı. Ben yıllardır burada çalışmaktayım, kule vinçlerinin periyodik olarak bakımının yapılması gerekmektedir. Oysa burada böyle bir şey görmedim. Kule vinçlerinin bakımı profesyonel ekipler tarafından yapılmak zorunda. Oysa bu patronun cebinden para çıkması demektir. Yani bu cinayetin sebebi daha fazla kâr hırsıdır.

- Bu cinayetleri nasıl durdurabiliriz?

Tersanelerin kuruluşundan bu yana iş cinayetlerinin ardı arkası kesilmedi. Patronlar için işçiler ürettikleri sürece önemli, başka türlü onlar için hiçbir değer ifade etmemekte. Patronlar üretirken de üretimi en ucuza nasıl yaptırabilirim diye hesap yapmakta. Bu da tersane işçilerinin iş güvencesinden yoksun ve pahalı olduğu için iş makinalarının bakımı yapılmadan çalıştırılması demektir. Bu cinayetleri ancak tüm işçilerin tek bir yumruk gibi örgütlenmesi durdurabilir.

- Eklemek istediğiniz başka bir şey var mı?

Bir ayda bu altıncı cinayet, bunlardan ikisi Torlak Tersanesi'nde gerçekleşti. En son cinayete kurban giden arkadaşımız için işyerinde cenaze namazı kılındı. Orada şuna tanık oldum. Tersane patronu D. Ali Torlak ve adamları bu durumdan dahi kendi çıkarları için yararlanmasını bildiler. Bir yandan timsah gözyaşları dökerken, öte yandan cenazede dahi hasarın boyutunu karşılamak için işçilerin ne kadar süre çalışmaları gerektiğini konuşuyorlardı. Bu da şunu gösteriyor; patronlar bu gücü ve acımasızlığı örgütlü olmalarından almaktadırlar. Biz işçiler ise örgütlü değiliz. Sıranın bize gelmesini bekliyoruz. En son Süleyman ustayı bu çarkı döndürmesi için kurban verdik. Hepimizin bildiği gibi bu çark kan ve gözyaşıyla dönmektedir. "Yarın sıra kimde?" diye kendi kendime sorduğum zaman, 20 bin tersane işçisine şunu haykırmak istiyorum: "Sıra sende, öne çık!"

Sözümü ünlü bir ozanın sözleri ile bitirmek istiyorum; "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!"

*** Yövmiye usulü çalışma kaldırılmalıdır!**

*** Günlük ücret değil düzenli aylık!**

*** Kesintisiz iki gün hafta tatili!**

*** Tüm çalışanlara iş güvencesi!**

*** Sigorta ve sendika hakkı!**

*** İnsanca yaşamaya yetecek ücret!**

*** İş cinayetlerini önüne geçecek tedbirler derhal alınmalıdır!**

*** İşyerlerinde iş güvenliği alınmadan çalışmaya son!**

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 140 ● Fiyatı: 250 000 TL ● Eylül 2004 ● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN ● EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 ● **Baskı:** Özdemir Matbaacılık / İST